

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Antonín Sýkora

Příspěvky k aritmetice

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 32 (1903), No. 2, 207--208

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108974>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1903

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

čili

$$c = \frac{a}{2}(-1 + \sqrt{5}),$$

t. j. jedna odvěsna takového trojúhelníka jest stranou pravidelného desítiúhelníka vepsaného do kruhu, jehož poloměr = a , čili přeponě.

Príspevky k arithmetice.

Napsal

Antonín Sýkora,
professor v Rakovníku.

I.

Důkaz, že $ab = ba$.

a -krát b značí a skupin po b jednotkách. Vezmeme-li z každé skupiny po jednotce, a utvoříme z nich novou skupinu, obsahuje tato a jednotek. Takových skupin lze utvořiti patrně b ; nabudeme tedy takto b -krát a , pročež

$$a\text{-krát } b = b\text{-krát } a.$$

Důkaz tento liší se od obvyklého — jenž záleží v uspořádání jednotek součinu ab v a řádek po b jednotkách — tím, že nezávisí na geometrickém názoru seřadění v podobě obdélníka; proto myslím, že nebude se zdáti zbytečným v době, kdy „arithmetisování matematiky“ jest moderním.

Že důkaz ten učiniti lze názorným právě tak jako onen obvyklý, patrně samo sebou. I důkaz o třech činitelích, jaký má ve své theorii čísel Lejeune Dirichlet, lze takto provésti, kládeme-li místo jednotek libovolné číslo c .

II.

Některé věty o mocnínách a odmocnínách uvádějí se v učebnicích algebry jednostranně. Jelikož totiž mocněnce a mocnitele nelze zaměnití, mělo by se při mocnění mocniny přihlížeti k oběma těmto částem.

Vzorec

$$(a^m)^n = a^{mn} = (a^n)^m$$

lze čísti:

Mocninu umocníme,

a) *znásobíme-li její mocnitele* novým mocnitelem a součinem obou zmocníme mocněnce; nebo

b) *zmocníme-li mocněnce* novým mocnitelem a vzniklou mocninu původním mocnitelem.

Podobně měly by se věty o odmocninách uváděti dvojmo — vztahem k odmocnění i k odmocniteli:

$$1) \quad \sqrt[m]{a^n} = (\sqrt{a})^n = a^{\frac{n}{m}}.$$

Mocninu odmocníme,

a) odmocníme-li mocněnce atd.

b) dělíme-li mocnitele odmocnitelem atd. (ovšem napřed s obvyklým omezením).

$$2) \quad (\sqrt{a})^n = \sqrt[n]{a^n} = \sqrt[n]{a}.$$

Odmocninu zmocníme,

a) zmocníme-li odmocněnce atd.,

b) dělíme-li odmocnitele mocnitelem atd.

$$3) \quad \sqrt[n]{\sqrt[m]{a}} = \sqrt[mn]{a} = \sqrt[n]{\sqrt{a}}.$$

Odmocninu odmocníme,

a) *znásobíme-li její odmocnitele* novým odmocnitelem atd.,

b) odmocníme-li odmocněnce atd.

Že postup tento jest správný, vysvítá již z analogie, jak zacházíme zlomky, majíce jimi ten či onen úkon provésti, n. př. stůj zde věta:

Zlomek znásobíme,

a) znásobíme-li čitatele — nebo

b) dělíme-li jmenovatele etc.